

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/138/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125200863
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3125200863.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členiek senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa rodičov: matky – C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom E. XX, XXX XX E. a otca – F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom G. B. G. H., prechodne pobytom I. XXX, XXX XX I., t.č. ÚVTOS Želiezovce, v konaní o návrhu matky na udelenie súhlasu namiesto otca maloletej podať žiadosť o zmenu priezviska maloletej, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 76P/13/2025-41 zo dňa 21. marca 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trenčín (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom udelil súhlas matke maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX, za otca F. B., nar. XX.XX.XXXX, na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletej A. B. na priezvisko „D.“ (výrok I.). Vo výroku II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie poukázal na návrh matky, jeho odôvodnenie a po vykonanom dokazovaní listinami a správami kolízneho opatrovníka, správou školy, správami obce E. a I., za aplikácie ust. § 40 ods. 1, 2, § 31 ods. 1, § 35 Zákona o rodine, § 6 ods. 1, § 8 zákona č. 300/1993 Z. z. o mene a priezvisku (ďalej len „Zákon o mene a priezvisku“), rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

3. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.01.2023 č.k. 11P/57/2022-20, právoplatným 24.02.2023, bola maloletá A. zverená do osobnej starostlivosti matky. Otec bol zviazaný k plateniu výživného vo výške 180,- EUR mesačne a zároveň bol upravený styk otca s maloletou tak, že sa mal realizovať každý párnny víkend od piatka od 17:00 hod. do nedele do 17:00 hod. za prítomnosti starej matky maloletej J. B.. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 29.09.2023 č. k. NM-9P/59/2023-156 súd upravil styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený sa s maloletou stýkať formou obrazových a zvukových prenosov realizovaných prostredníctvom telefónu matky maloletej (telefonické hovory, aplikácie WhatsApp, Viber, Messenger) každý utorok, štvrtok a sobotu v čase od 18:00 hod. do 18:30 hod., súčasne návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Tým došlo k zmene vyššie uvedeného rozsudku. Ďalej rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 20.02.2025 č.k. 76P/136/2024-88 súd zvýšil výživné zo strany otca na maloletú zo sumy 180,- EUR mesačne na sumu 250,- EUR mesačne od 17.09.2024, určil nedoplatok na zročnom výživnom, zamietol návrh matky na zaplatenie výživného v

sume 150,-EUR za prípravu do školy a zamietol návrh matky na zrušenie kontaktov otca s maloletou formou obrazových a zvukových prenosov.

4. V odôvodnení súd prvej inštancie poukázal na Správu kolízneho opatrovníka zo dňa 14.03.2025, kde otec pri pohovore dňa 04.03.2025 uviedol, že s návrhom matky na zmenu priezviska nesúhlasí, maloletá A. je jeho dcéra a nechce, aby niesla priezvisko manžela matky. Od pojednávania dňa 20.02.2025 sa snažil s dcérou telefonicky skontaktovať. Kontaktoval ju v sobotu v čase od 18:00 hod. do 18:15 hod. s tým, že kolízny opatrovník žiadal otca, aby uvedené preukázal, tento však uviedol, že na účel kontaktu s dcérou má iný mobil a nemá ho pri sebe. Otec od septembra 2023 videl dcéru len pri náhodných stretnutiach. Výživné za mesiac február 2025 zatiaľ nezaplatil s tým, že mu prišla výzva na nástup do ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, kde sa má dostaviť do 11.03.2025 a má vykonať trest odňatia slobody na 8 mesiacov. Otec uviedol, že býva v pôvodnom bydlisku na adrese I. XXX v rodinnom dome spolu so starou matkou, kde užíva jedno poschodie. Zamestnanie si už nehľadal z dôvodu nástupu na výkon trestu. Matka uviedla kolíznemu opatrovníkovi, že na podanom návrhu trvá, chce, aby sa maloletá A. volala ako ostatní členovia jej súčasnej rodiny, bolo by to jednoduchšie z dôvodu vybavovania školy a lekárov, maloletá A. sa údajne na otca nepýta, nespomína ho. Ak ho matka spomenie a spýta sa, či chce s otcom (F.) volať, povie, že nie. Otec o ňu nejaví žiaden záujem, od septembra 2023 telefonoval dcéru jeden raz, a to v auguste 2024. Od posledného pojednávania dcéru nevolal. Otec výživné neplatí pravidelne, matka poberá náhradné výživné od tunajšieho úradu. Okrem maloletej A. vykonáva matka starostlivosť o maloletého J. D., nar. XX.XX.XXXX, ktorý pochádza z jej terajšieho manželstva s D. D.. Aj s maloletou A. bol dňa 05.03.2025 vykonaný neformálny pohovor bez prítomnosti matky. Táto sa k otázke s kým býva, vyjadrila, že s tatom – D.. On sa volá D.. Mama sa volá C. D., brat sa volá J. D.. Na otázku, ako sa volá ona, sklonila hlavu a ticho odpovedala: „A. B.“. Druhého tatu nemá a nevie, prečo sa volá B. s tým, že kolízny opatrovník jej to primerane v rámci zisťovania a prešetrovania pomerov vysvetlil. Maloletá uviedla kolíznemu opatrovníkovi, že mama jej o prvom tatovi nehovorí a ona ani nechce, aby jej hovorila. Nechce s ním telefonovať, chce na neho zabudnúť. Vie si predstaviť, že by sa volala D. a aj by sa tak chcela volať, preto úrad odporučil návrhu matky na udelenie súhlasu miesto otca na zmenu priezviska maloletej A. z priezviska „B.“ na priezvisko „D.“ vyhovieť, nakoľko maloletá A. si praje volať sa „D.“ ako matka, jej manžel a brat. Túto túžbu vyjadrila aj pri pohovore na úrade a spomína ju aj v škole, triedna učiteľka má o tom vedomosť. Otec sám nevyvíja aktivity k obnoveniu vzťahu s dcérou, nevyužíva rozsudkom určený čas na kontakt s dcérou (nijako to nepreukázal pri pohovore a ani v predchádzajúcom konaní), neposiela jej darčeky, pohľadnice. Otec sa nijako nepričinil o to, aby si mohla maloletá budovať zdravú identitu v spojitosti s jeho osobou. Naopak - maloletá spojenie s otcom prostredníctvom spoločného priezviska prežíva ako záťaž a vyčlenenie zo súčasnej rodiny.

5. Aj zo správy zo základnej školy, ktorú maloletá navštevuje, vyplynulo, že maloletá spomína v škole, že by sa chcela volať ako jej maminka - D.. Triedna učiteľka si myslí, že maloletá A. je veľmi spokojná s momentálnou rodinnou situáciou - s matkou a jej terajším manželom.

6. Zo správy obce E. matka nebola bližšie hodnotená, keďže nie je obyvateľkou obce a jej deti nenavštevujú materskú školu v obci s tým, že obec doposiaľ nevidovala žiadnu písomnú sťažnosť na matku, má však vedomosť o sporoch so susedmi a inými občanmi. Otec maloletej nie je z obce I., v ktorej žije a nebol ani bližšie hodnotený. Otec maloletej bol súdne trestaný. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 03.10.2024 č.k. 4T/98/2024-111 bol odsúdený za trestný čin sprenevery na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, trest bol podmienený. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 23.10.2024. Ďalším rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 14.01.2025 č.k. 5T/97/2024-62 bol odsúdený za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia, kedy mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 18.02.2025.

7. Na základe vykonaného dokazovania pre súd prvej inštancie z neformálneho pohovoru s maloletou A., z vyjadrenia školy, ktorú maloletá navštevuje, jednoznačne vyplynulo, že maloletá A. má záujem mať rovnaké priezvisko ako jej mama a zvyšná časť rodiny. Maloletá žije od roku 2022 v spoločnej domácnosti s matkou, jej manželom a od roku 2024 aj bratom J., ktorí majú priezvisko D., D.. S touto rodinou sa identifikuje, dokonca manžela matky označuje za svojho otca. Z pohovoru s maloletou vyplynulo, že ťažko znáša, že sa volá inak, ako členovia jej súčasnej rodiny, vlastné priezvisko vyslovila potichu, sklonila hlavu, zosmutnela. S otcom maloletá v kontakte prakticky nie je, pričom otec nepreukázal, že by tento kontakt inicioval. Nevyužíva ani možnosť telefonického kontaktu s maloletou, čo bolo

napokon konštatované už v rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 20.02.2025 č.k. 76P/136/2024-88, kde súd uviedol, že sa telefonáty otca s dcérou ani neuskutočňujú. Otec si už v uvedenom období neplnil riadne ani svoju vyživovaciu povinnosť, v zásade iba deklaroval svoj záujem o dieťa, avšak prakticky ho nikdy nepreukázal. Kontakt otca s dcérou neprebíhal ani pred týmto rozhodnutím a neprebíha ani v súčasnosti. V konaní nebolo preukázané, že by maloletá bola v kontakte s rodinou otca. Otec je navyše páchatelom trestnej činnosti, preto spájanie maloletej s priezviskom takejto osoby tiež nie je v jej záujme. Pre maloletú je teraz jej rodinou matka, jej manžel a malý brat, ktorí majú priezvisko D.. Za tejto situácie je plne v záujme dieťaťa, ak bude mať priezvisko po svojej mame, s ktorou trávi väčšinu času. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

8. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonnej lehote podal odvolanie otec, a to v podaní doručenom súdu dňa 24.04.2025. V odvolaní uviedol, že s daným návrhom vo veci zmeny priezviska nesúhlasí. Vyjadril sa tak aj pred nástupom do väzby, žiadal dôkazy, ktoré boli na jeho meno dané, a to dôkazy týkajúce sa negatívnych vecí jeho mena v obci a okolí, týkajúce sa alkoholu a drog. V ďalšom uviedol, že vlastní časť domu v I. XXX, kde býva, a teda vie zabezpečiť stabilné miesto bývania. Žiada po prepustení na slobodu rozhovor s maloletou dcérou A., aby mu sama povedala to, čo je napísané úradníčkou. Zároveň uviedol, že žiada, aby súd zistil meno D., ktorý ma nepriateľov v obci E. aj z väčšieho okolia, a preto nesúhlasil so zmenou priezviska. Trval na tom, že sa kontaktovať snažil, darčeky, či na Mikuláša, či narodeniny, meniny, taktiež aj s jeho mamou. Uviedol to aj na súde, kde mu matka neumožnila odovzdať maloletej darčeky. Na túto osobu, teda matku, ide podávať hneď trestné oznámenie, na C. a D. D. je viacero trestných podaní a vôbec sa nešíri toto priezvisko dobrým menom. Nakoľko sa nachádza vo výkone trestu do 11.11.2025, žiada súd, aby toto konanie bolo po tomto dátume, aby sa dostavil aj osobne s dôkazmi.

9. Okresný súd uznesením č.k. 76P/13/2025-46 zo dňa 29. apríla 2025 vyzval otca maloletej F. B., aby svoje podanie, doručené súdu dňa 24.04.2025 doplnil o náležitosti, ktoré je potrebné v odvolaní uviesť. Predmetné uznesenie bolo doručené otcovi maloletej, ktorý ho 05.05.2025 prevzal. Otec na toto uznesenie nereagoval.

10. Následne postupom okresného súdu bolo podanie otca zaslané na vyjadrenie kolíznemu opatrovníkovi a matke maloletej. Kolízny opatrovník sa vyjadril k tomuto podaniu ako k odvolaniu a uviedol, že navrhuje rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť, zmena priezviska bude v záujme maloletej A.. Maloletá má s otcom narušený vzťah, otec sa o ňu v podstate nezaujíma a nevyužíva stanovený spôsob realizácie styku s ňou. Neplní si riadne ani vyživovaciu povinnosť. Maloletá sa identifikuje so súčasnou rodinou, manžela matky oslovuje „tato“. Ostatní členovia rodiny majú priezvisko „D.“, „D.“, ona si taktiež praje sa takto volať. O jej túžbe má vedomosť triedna učiteľka a maloletá ju prejavila aj pri pohovore s kolíznym opatrovníkom. Z odvolania otca je zrejماً nevráživosť voči matke a jej manželovi, no toto by nemalo byť dôvodom, prečo maloletá nemôže mať rovnaké priezvisko, ako matka a jej brat. Otec požaduje vykonanie pohovoru s maloletou A. bez prítomnosti matky, ale pohovor s maloletou uvádzaný v odôvodnení rozsudku bol kolíznym opatrovníkom vykonaný bez prítomnosti matky. Opakované pohovory s maloletou bez vážneho dôvodu by boli zbytočnou psychickou záťažou pre maloletú, nehovoriac o tom, ak by mala svoju túžbu prezentovať priamo pred otcom, ako tento požaduje. Otec evidentne dostatočne nevníma potreby svojej dcéry, jej citové rozpoloženie a dôsledky, ktoré by maloletá znášala pri realizovaní jeho predstáv.

11. Podaním zo dňa 05.06.2025 sa vyjadrovala matka maloletej k podaniu otca maloletej. Uviedla, že toto podanie neobsahuje špecifické odvolacie dôvody, návrh na zmenu či zrušenie rozhodnutia, ani výslovné vyhlásenie o podaní odvolania, nespĺňa formálne ani obsahové náležitosti riadneho odvolania, ani iného procesného návrhu podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku. Má za to, že predmetné podanie má charakter neštruktúrovaného vyjadrenia otca k doterajšiemu priebehu konania, než riadneho procesného úkonu, na ktorý by sa vzťahovali prísne formálne požiadavky. Otec opakovane žiada predloženie dôkazov týkajúcich sa používania alkoholu a drog s tým, že súd už dávno s takýmito dôkazmi disponuje a boli riadne prejednané. Práve na základe týchto dôkazov a vzhľadom na jeho trestnú činnosť súvisiacu s riadením motorového vozidla pod vplyvom alkoholu bez vodičského oprávnenia, odporca v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody. Bolo mu odporúčané podrobiť sa liečeniu, ktoré odporca dodnes ignoroval, čo viedlo k uloženiu zákazu styku s maloletou dcérou.

Ako matka môže prehlásiť, že otec mal a má problémy s drogami, súd bol o týchto skutočnostiach informovaný a boli mu predložené všetky dostupné dôkazy. Návrh otca na jeho dočasné prepustenie

z výkonu trestu odňatia slobody za účelom osobného rozhovoru s maloletou je neprípustný a v rozpore s platným rozhodnutím súdu, má právoplatne uložený zákaz styku s maloletou, ktorý je stále v platnosti, a ktorého účelom je ochrana záujmu maloletého dieťaťa. Otec od uloženia zákazu styku s maloletou dcérou nepreukázal žiaden záujem o ňu, nekontaktoval ju, nekomunikoval s ňou, ani raz jej nezavolať, a to ani počas výkonu trestu odňatia slobody. Jeho aktuálny návrh matka preto vníma ako účelový pokus o narušenie stabilného prostredia maloletej, nie ako prejav skutočného záujmu o jej dobro. Maloletá bola v konaní riadne vypočutá príslušným orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, teda súdnym kolíznym opatrovníkom. Jej vyjadrenia a priania sú súdu známe a boli zohľadnené pri rozhodovaní. Maloletá si neželá komunikovať s F. B. a odmieta používať jeho priezvisko. Tieto skutočnosti boli preukázané a sú zaznamenané v spise. Žiadosť otca o stanovenie súdneho pojednávania až na dátum 11. novembra 2025 považuje matka za neprípustnú a absurdnú, ide o bezdôvodné zdržiavanie konania, čo je v rozpore s princípmi efektívneho a rýchleho súdneho konania. Otec sa doposiaľ nepreukázal žiadnymi správami ani telefonátmi, ktoré by potvrdzovali jeho tvrdenia, alebo záujem o dcéru. Svedčí o tom aj nepravidelná a nedostatočná úhrada výživného, ktoré v súčasnosti predstavuje len 54,76 Eur mesačne. Maloletá A. má zabezpečené stabilné bývanie, harmonické rodinné prostredie a plnú podporu. Ma vynikajúci a príkladný vzťah s manželom matky, ktorý sa o ňu s láskou stará. Je úspešná v škole, má plnohodnotné zázemie a nič jej nechýba. F. B. si za svoju súčasnú situáciu, kedy nemá kontakt s dcérou, môže výlučne sám, jeho nezaujím o dcéru a ignorovanie jej potrieb sa prejavovalo aj v čase striedavej starostlivosti, kedy uprednostňoval iné aktivity, čo v konečnom dôsledku viedlo k súčasnému stavu. Podanie otca neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ani právne relevantné argumenty, ktoré by odôvodňovali zmenu doterajších rozhodnutí súdu, alebo priebehu konania. V súvislosti s odporcom v súčasnosti aktívne prebiehajú záležitosti - výživné je v štádiu exekučného konania, rieši ho príslušný exekútor a vo veci krádeže peňaženky, kabelky a hotovosti z ich motorového vozidla prebieha naďalej šetrenie zo strany policajného zboru. Toto trestné konanie zatiaľ nie je uzatvorené.

12. Do momentu konania a rozhodovania odvolacím súdom ďalšie podania nenasledovali.

13. Podľa § 124 ods. 1 CSP, každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

14. Odvolací súd posúdil podanie otca maloletej podľa jeho obsahu ako odvolanie proti vydanému rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 76P/13/2025-41 zo dňa 21. marca 2025. Z obsahu je zrejmé, že otec maloletej nesúhlasí so zmenou priezviska maloletej, že má zato, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie ohľadom priezviska matky, jej manžela, a teda neúplne zistil skutkový stav.

15. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a) CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom – účastníkom konania otcom (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne rozhodnutie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

16. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP).

17. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie, odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, súd prvej inštancie predmetnú vec skutkovo i právne správne posúdil. Za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale aj jasné, zrozumiteľné, presvedčivé, logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými skutkovými právnymi otázkami a aspektami, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak,

súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku, preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty otca v odvolaní.

18. Podľa prvej vety Čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

19. Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

20. Z obsahu citovaného ust. § 35 Zákona o rodine je treba vyvodiť, že zásadne obidvom rodičom patrí právo rozhodovať o záležitostiach ich maloletého dieťaťa. Tieto sa môžu týkať nielen podstatných vecí ohľadne osoby maloletého, jeho majetku, ale aj statusových práv a podobne. Pokiaľ sa rodičia nedohodnú o inej podstatnej záležitosti, než tých, ktoré sú konkrétne upravené v iných ustanoveniach Zákona o rodine (§ 40 ods. 3), týkajúcej sa osoby maloletého, alebo jeho majetku v rámci výkonu svojich rodičovských práv a povinností, potom súd rozhoduje len na návrh jedného z nich, a to len vtedy, ak ide o podstatnú vec, súvisiacu s výkonom rodičovských práv a povinností. Demonštratívne sú v tomto ustanovení vymenované iba niektoré veci, súvisiace s výkonom rodičovských práv, ktoré vzhľadom na doterajšiu súdnu prax treba považovať za „podstatné veci“.

Ak sa rodičia nedohodnú napríklad o zmene priezviska maloletého dieťaťa, súd v takomto prípade nie je oprávnený rozhodovať o zmene priezviska, ale na návrh niektorého z rodičov súd môže iba udeliť súhlas rodičovi na podanie žiadosti o zmenu priezviska dieťaťa. Súd pritom skúma, či udelenie takéhoto súhlasu bude v záujme maloletého, napríklad, či to bude prospievať jeho zdravému vývoju v novom prostredí, či druhý rodič, ktorý so zmenou nesúhlasí, si voči dieťaťu plní svoje rodičovské povinnosti a podobne. O žiadosti o povolenie zmeny priezviska (aj mena) rozhoduje matričný úrad podľa Zákona o mene a priezvisku. Zmena priezviska maloletého dieťaťa znamená značný zásah nielen do práv rodičov, ale aj do práv dieťaťa. Ak sa rodičia na priezvisku dieťaťa nedohodnú, ako tomu je v prejednávanej veci, môže súd dať jednému z nich súhlas k podaniu žiadosti o zmenu priezviska maloletého dieťaťa len vtedy, ak sú pre takéto opatrenia vážne dôvody, resp. dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 6 ods. 1 Zákona o mene a priezvisku) a v tomto prípade súd prihliada predovšetkým na záujmy maloletého dieťaťa. Pokiaľ ide o pojem „dôvody hodné osobitného zreteľa“, treba poznamenať, že zákon taxatívne nevypočítava všetky prípady, pre ktoré je možné zmenu priezviska povoliť a nemôže byť ani natoľko podrobný a zachádzať do jednotlivosti, aby postihol celú rozmanitosť života. Závažné dôvody, odôvodňujúce zmenu priezviska nastávajú najmä vtedy, ak rodič, ktorý nesúhlasí so zmenou priezviska, si neplní svoje rodičovské povinnosti k dieťaťu, nejaví o neho záujem, stráca k nemu citový vzťah, a preto nie je naďalej v záujme ďalšej výchovy dieťaťa, aby pocit spolupatričnosti s ním bol u dieťaťa pestovaný a prehlbovaný, alebo ak rodič, ktorý má dieťa vo výchove, žije s novým partnerom, s ktorým má ďalšie dieťa, ktoré má priezvisko odlišné od dieťaťa. Za tieto závažné dôvody možno považovať aj okolnosti, ktoré by spôsobovali ujmu, resp. by bola zhoršená kvalita života maloletého dieťaťa spojená s jeho priezviskom.

21. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávanej veci dospel k záveru, že v danom prípade je zmena priezviska v najlepšom záujme maloletej. Z právoplatných rozhodnutí, ktoré sú súčasťou spisu, a na ktoré poukázal aj súd prvej inštancie, je zrejmé, že maloletá A. bola zverená do osobnej starostlivosti matky, bol upravený styk otca s maloletou každý párnny víkend od piatku od 17:00 hod. do nedele do 17:00 hod. za prítomnosti starej matky maloletej J. B. a zároveň otec bol zaviazaný k plateniu výživného (rozsudok č. k. 11P/57/2022-20 zo dňa 12. januára 2022, právoplatný 24.02.2023). Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 31.08.2023 č.k. 76P/30/2023-10 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zakázal styk otca s maloletou, s výnimkou obrazového a zvukového kontaktu prostredníctvom technického zariadenia každý utorok, štvrtok a sobotu v čase od 18:00 hod. do 18,15 hod. a matke uložil povinnosť sprístupniť maloletej technické zariadenie za účelom komunikácie s otcom obrazom a zvukom súčasne v súdom určenom čase. Toto uznesenie bolo vykonateľné dňom 31.08.2023.. Následne Okresný súd Trenčín rozsudkom č.k. NM-9P/59/2023-156 zo dňa 29. septembra 2023 rozhodol o forme styku otca s maloletou A., a to len formou obrazových a zvukových prenosov, realizovaných prostredníctvom telefónu matky maloletej (telefonické hovory, aplikácie, WhatsApp, Viber, Messenger každý utorok, štvrtok a sobotu

v čase od 18:00 hod. do 18,30 hod) s tým, že matka bola povinná oznámiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku otcovi telefónne číslo, prostredníctvom ktorého bude prebiehať kontakt otca s maloletou. Z posledného právoplatného rozsudku, ktorý bol vo veci vydaný, súd návrh matky na úplne zrušenie kontaktov otca aj formou obrazových a zvukových prenosov zamietol a zároveň zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej (rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 76P/136/2024-88 zo dňa 20. februára 2025).

Otec maloletej má teda v súčasnosti upravený styk s maloletou len formou obrazových a zvukových prenosov realizovaných prostredníctvom telefónu matky, a to od 31.08.2023 (neodkladným opatrením) a následne od 06.02.2024 (rozsudkom) pre možné problémy otca s požívaním alkoholu pri realizácii osobného styku s maloletou.

22. Zo správy kolízneho opatrovníka je zrejmé, že otec od septembra 2023 maloletú videl len pri náhodných stretnutiach, má problém s pravidelným splácaním výživného, matka má uplatnené náhradné výživné. O maloletú nejavi žiaden záujem, od septembra 2023 telefonoval maloletej jedenkrát, a to v auguste 2024. Od posledného pojednávania, ktoré bolo vo veci zvýšenia vyživovacej povinnosti, tvrdil, že sa snažil skontaktovať s maloletou, ale toto súdu nepreukázal. Otec maloletej je v súčasnej dobe vo výkone trestu odňatia slobody na 8 mesiacov so stredným stupňom stráženia, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody od 11.03.2025 s tým, že si bude odpykávať trest odňatia slobody do 11.11.2025, vychádzajúc z odvolania otca proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie.

23. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie v zmysle ust. § 38 ods. 1 CMP náležite prihliadol aj na názor maloletej prezentovaný pred kolíznym opatrovníkom, z ktorého je zrejmy jej pozitívny postoj k tomu, aby mala priezvisko rovnaké ako jej matka, manžel matky a nevlastný súrodenec. Maloletá tiež s prihliadnutím na jej vek uviedla relevantné dôvody, pre ktoré by chcela zmeniť priezvisko, sama uviedla, že nechce s otcom telefonovať, chce na neho zabudnúť a súčasné priezvisko ju spája s otcom, pričom ona sa chce identifikovať so súčasnou rodinou a nie s otcom. Rovnako kolízny opatrovník súhlasil so zmenou priezviska maloletej v zmysle návrhu matky. Ako dôvodná vyznieva potom aj argumentácia matky a následný záver súdu prvej inštancie o vhodnosti zmeny priezviska maloletej na priezvisko zhodné so zvyšnou časťou rodiny, v ktorej sa maloletá nachádza, stotožňuje sa s ňou a pociťuje v tejto rodine bezpečie a stabilitu.

24. Postoj maloletej k otcovi mal súd prvej inštancie dostatočne preukázaný aj zo správy školy, ktorú maloletá navštevuje, z vyjadrení matky maloletej. Maloletá svojho otca síce reálne pozná, neinklinuje k nemu, nemá záujem s ním prehlbovať vzťah rodič – dieťa, netuži po stretávaní s otcom, či s jeho rodinnými príslušníkmi. Chce na neho zabudnúť a súčasné priezvisko ju spája s ním, pričom ona sa chce identifikovať so súčasnou rodinou a nie s otcom. Otec nebol s dcérou osobne, odkedy bolo vydané uznesenie o dočasnom zákaze styku, resp. o stýkaní sa len formou telefónnych hovorov (september 2023). Otec sám nevyvíja žiadne aktivity k obnoveniu vzťahu s dcérou, nevyužíva rozsudkom určený čas na kontakt s dcérou, nijako to nepreukázal pri pohovore s kolíznym opatrovníkom, ani v predchádzajúcich konaniach, neposiela jej darčeky, pohľadnice, neplatí riadne výživné, matka má uplatnené náhradné výživné. Otec sa nijako nepričinil, aby si mohla maloletá budovať zdravú identitu v spojitosti s jeho osobou. Naopak, maloletá spojenie s otcom prostredníctvom spoločného priezviska prežíva ako záťaž a vyčleňuje ju zo súčasnej rodiny. Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie , že otec neprejavuje skutočný záujem o maloletú a v podrobnostiach odkazuje na presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku.

25. Odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že otec v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, a ktoré by spĺňali podmienky uvedené v § 366 CSP. Ak aj otec (mimo iného) v odvolaní poukazuje na nesprávne skutkové zistenia, je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie, okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje, alebo doplní. V tomto prípade odvolací súd, ale konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté účastníkmi, tieto dôkazy vyhodnotil a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal (§ 191 CSP).

26. Súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne a presvedčivo odôvodnil. Okolnosti, ktoré sú namietané otcom v odvolaní, nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu,

ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie. Posúdením otcom produkovaných odvolacích námietok vo svetle skutočností z obsahu spisového materiálu plynúcich, tieto odvolací súd nevyhodnotil ako opodstatnené k odlišnému rozhodnutiu ako súd prvej inštancie.

27. Pokiaľ ide o ďalšiu námietku otca, vznesenú v rámci podaného odvolania, a to, že fakty o jeho mene sú nepravdivé, čo sa týka drog, bývania, alkoholu, k tejto skutočnosti odvolací súd uvádza, že predmetom konania pred súdom prvej inštancie nebolo posudzovať osobu otca maloletej z hľadiska užívania návykových látok, alkoholu, ale bolo posudzovať, či sú tu dôvody, pre ktoré je možné udeliť súhlas matke maloletej so zmenou priezviska a tieto dôvody sa výlučne týkajú vzťahu otca maloletej k maloletej, to znamená, ako si rodič plní rodičovské povinnosti, či sa s maloletou stretáva, či má maloletá blízky citový vzťah. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že od septembra 2023 sa osobne s maloletou nestretol, a to z dôvodu, že bol mu zakázaný osobný styk, mal povolený styk len prostredníctvom telefonických hovorov, WhatsApp, Viber, Messenger, sms a ani takto určený rozsah styku otec vo vzťahu k maloletej nevyužíval, nekontaktoval ju, nezaujímal sa o ňu. Celé odvolanie vyznieva tak, že otec obhajuje svoju osobu s tým, že nepredkladá dôkazy o tom, že má skutočný záujem o maloletú dcéru. Rovnako aj námietky, týkajúce sa preverení mena D. v rámci vzťahov v dedine, so susedmi, tieto odvolacie námietky neboli dôvodné a nesúviseli s prejednávanou vecou.

28. Po preskúmaní odvolacích námietok otca odvolací súd dospel k záveru, že nie sú dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

29. O náhrade trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti včasnosti podaného dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).